

BUTLLETÍ · MENSUAL · DEL · GRUP · EXCURSIONISTA · ESPORTIU · GIRONÍ

SUMARI

TRISTA RECORDANÇA
LO CAMÍ DEL SOL
GUIMERÀ
L'ESCALA DE LA POMERA
LES FULLES SEQUES
LES NEUS QU'ES FONEN
FOLK-LORE
EXCURSIONS
SANTUARI DEL COLL, OSOR, SUSQUEDA I PASTERAL
NOVES
EXCURSIONS

Any VI

Agost de 1925

41

AGUSTI GALLOSTRA

SASTRE

Besadó, 2 -- GIRONA

EL GIRONÈS

Estudi geogràfic de la nostra comarca amb il·lustracions i plànols

PER EN

M. SANTALÓ

De venta en les principals llibreries al preu de 3'50 ptes.

FUNERARIA MODERNA DE NARCÍS PELL

BAGULS — CORONES — ORNAMENTS — DESINFECCIONS —
LLISTES DE VEINS COMPLERTES — SERVEI DE DIA I NIT.
FUSTERIA I EBANISTERIA — CONSTRUCCIO D' OBRES —
CONSTRUCCIO I REPARACIO DE TOTA MENA DE MOBLES
PREUS MODICS

Despatx: Cort-Real, 8-GIRONA-Tallers: Portal Nou 7

PERRUQUERIA

— de —

Ramón Carbó

Carrer del Progrés (Nou)

GIRONA

Es el millor establiment d'aquest ram, tant pel seu confort, nete-
dat i elegància.

¡ Esportius : aneu-hi tots !

ARTICLES FOTOGRAFICS

Assortit complet
en aquest ram : :

—
Drogueria

JOSEP M.ª PEREZ XIFRA

—
Abeuradors, 2
GIRONA

PORTAVEL DEL «GRUP EXCURSIONISTA I ESPORTIU GIRONI»

ANY VI

AGOST DE 1925

NÚM. 41

ESTATGE SOCIAL: CORT-REAL, 7

**El text del present número ha sigut re-
visat per la prèvia censura gubernativa**

Trista recordança

Encara el pit ens batega i tenim els ulls morats; encara ens xiulen a les orelles, lent-nos venir esgarrifances, les últimes absoltes i a través de les perpelles hi passa encara en somnis aquell poble, que amb el cap cot seguia les despulles del geni de la raça. Recordarem sempre aquelles cares: unes pàl·lides amb els ulls plorosos, comprenent resignades la marxa de la vida; altres enceses d'odi vers la mort, quina dalla havia segat de cop la vida del poeta, i altres que volien ésser indiferentes, però que no ho eren, totes agermanades, continguent els sospirs que eixien als lla vis, per no entristir més l'esperit dels altres.

Jo prou us voldria explicar la seva obra, que durarà mentres Catalunya sigui al món, més la ploma es negue a dir lo que el pit sent. Al nèixer el geni en les illes canarienes, el món no es donà compte de que bressés aquell tresor; ell va créixer gentil i l'atzar el va portar a Catalunya, quina parla ferrenya havia sentit amorosa dels llavis del seu pare. en els primers temps de sa infantesa; amb ella va crear aquells personatges immortals, que tantes vegades ens han fet humitejar els ulls, va escriure aquells discursos plens d'amors a aquesta terra i aquelles poesies, quines estrofes cadencioses rellegeixo tant sovint.

Mes té, quan el creiem més nostre, amb veu rogallosa el va

crida la mort. Encara el veig pàlid sobre els llançols estès, les perpelles tencades, els ulls closos i el cos embolcallat per la mortalla, que noble bandera fou tota sa vida i sento còrrer encara dins mes venes, la freda esgarrifança que llavors em commogué. En aquells moments, fins la sang hauria donat joïós per tornar-lo a la vida, més era impossible i sens esma el vaig seguir fins al cementiri, en mig del poble que plorava. Després, tothom va anar marxant i sol, pensant amb l'Àngel que havia emprés el vol, escoltava silenciós el plorar dels aucells dins el brancatge i el soroll remorós de les onades que confós arriba fins allí...

I té, ha passat un any i no l'oblidem, nó, que encara sentim còrrer la sang dintre les venes; que encara el poble estima al que junt amb ell plorava, i sent per fi, amb orgull l'ànima seva. I passaran els anys i passaran els segles i la carn es podrirà sobre dels ossos i pols es tornaran, més la mortalla nó, que espetagant enlaira sostindrem per sempre, els fills que junts avui plorem.

E. A.

Girona, juliol 1925.

LO CAMI DEL SOL

(FRAGMENT)

ROGER DE FLOR

Sí, sempre!

*Sempre en avant, mos almogàvars! Mirals,
Guerau d'Arenas; son de teus; ta pàtria
los ha posat al mon, de Catalunya
i d'Aragó han sortit. Sens ells no fora
Roger de Flor qui és. Sens ells, l'onada
de sang turquesa no hi ha al mon qui aturi;
i aixordant a la terra, s'estendria
per a sempre al damunt Constantinopla
fins al cim de ses cúpules més altes.
I ells no ho saben qui són! Corona i purpra
sostenen amb ses mans als Paleòcles,
i, mireu-los com van; semblen captaires!
Regnes enjouan i tressors curullen,
i en mig de pellingots ses carns s'oviren,*

*i ni escut ni corassa els arresera!
 Mes tantseval mentre espelegui enlaire
 l'estandart d'Aragó i de Catalunya!
 Sols i serenes els han fet de bronzo!
 On van sos ulls, la mort hi fa la feina.
 Dormen al ras amb plujes i ventades,
 sobre la terra el cap, per on hi arriba
 encara el trepinar d'estols que fugen!
 Peteixen fret i fam, i el pà se'l menjen
 esquitxat de sang pròpia i sang contraria!
 Els abrusa la set, i en tolls fangosos,
 disputant-l'ho als cavall., tots junts s'hi abeuren!
 Lluiten de sol a sol, botent com tigres,
 caient i alsant-se, entre les dents la fulla
 de ferro pireneic i al puny l'escona!
 Barra un camí un tot sol; els rius detenen
 amb morts i agonitzants, i omplen les valles
 de bèsties i genets: tant s'els endona!
 Obren el ventre al vol al cavall ferèstec
 que, venint com el llam, al caure tira
 pel cap al turc a qui d'un cop degollen!
 Fills meus, carn de ma carn, raça volguda,
 nostre es el mon, duent el sol per guia:
 de cara al sol, mos almogàvars sempre!*

Angel GUIMERA

GUIMERA

*Es el desig poc destre en dar-vos comiat
 per quan ni us sent absent, ni menys la mort l'espanta:
 l'estrofa que caldria, mals vents l'han destriat
 i ja no som infant per assajar-ne una altre.*

*Romeu d'un llarg viatge, no heu arriuat al fi.
 Dormiu! Llatzer creient, va viure i va reviuere,
 ni el cel ni el mar s'aturen al caire del camí,
 que l'ànima es eterna, i la poesia és lliure.*

*I en tant que l'esperança revolteja entorn,
 no us faltará, amb l'amor, roselles ni ginesta,
 nt ha de mancar, amb l'odi, qui aviví jorn per jorn
 la llàntia secular encesa de tempesta.*

Miquel de PALOL

L'ESCALA DE LA POMERA

*Si no et portés voluntat
a fe a fe t'ho dic, Maria,
l'ofenós del teu posat
tant al cor s'em clavaria
que et desdonava l'anell;
adéu vila del Vendrell
i miquelet me faria,*

*T'he vist al lluny des de el troç,
sortir del poble lleugera,
jo que si, ja el sol s'ha fos,
l'eina al coll i al teu darrera.
Si l'hort de dins no has tencat,
que hi ha que dir que hagi entrat
fins a ran de la pomera?*

*Ans la nit vinga per tot
vés de fer bona faldada;
quan ja tinguis l'últim brot
escorra't per la brancada;
que en mos braços et rebré
i en la terra et deixaré
tot donan-te una besada.*

*I no et val la vermelló
ni l'anar escoturida
recullin-te el faldilló
de branca en branca arrupida;
que aquí en tindrà el meu dalit
baldament tota la nit,
baldament tota la vida*

*De que als teus volgués parlà
be n'estaves orgullosa;
et vaig dir: «Pel beremar»,
i la garnatxa és verdosa
Si es que vols a altre fadrí
seré content de morí
mentres tu sies ditxosa.*

*Si no és això, si are em vols
com en les balles de l'era,
vés si et presses i et resols
a baixar de la pomera.
Els moixons ja són a joc;
no's veu ni un pagès enlloc;
i ta mare com t'espera!*

*Més, valga'ns Déu, quins embullst
fins crec que el respir et manca:
i tot és perquè els meus ulls
no et vegin la mitja blanca!
Se t'escorra el devantall...
te'n en conta el peu... no tant alt!
Vas a'esqueixar eixa branca.*

*Seu damunt la soca... Aixís;
no em mires? l'hem feta bona!
Si de que soc tant felis,
Mària, algú se n'adonà...
Tira'm els braços al coll...
posa el peu en mon genoll...
ho veus? ja ets en terra, dona.*

*I plores quan jo m'en ric?
Alsa els ulls; mira ma cara...
Amb el meu goig res et dic?
i doncs, no m'entens encara?
Mira, d'enllà els esbarzers,
picant de mans riallers,
fan cap ton pare i ta mare.*

*Els he trovat i els he dit
l'amor que per tu sentia:
si em volen per ton marit
massa ho conta sa alegria.
Tots junts la broma hem tramat
anem-s'en al seu costat;
i amb ells a la rectoria.*

Angel GUIMERA

Les fulles seques

Les fulles seques fan sardana
d'ací d'allà saltironant:
i dintre el bosc la tramontana
sembla una cobla al lluny sonant.

I quin seguit de fulles roges
que engogassades porta el vent!
Les que més corren semblen boges,
altres s'en venen dolçament.

I quan el sol s'en va a la posta,
l'arbre que enyora el seu fullam.
poc a poc son ombra acosta
als balladors damunt del camp.

I surt la lluna trista i sola,
fulla d'un arbre que ha viscut,
que va cercant pel cel on vola
les companyones que ha perdut...

Les fulles seques fan sardana;
mes quan l'albada surt després,
se les enduu la tramontana
espais enlaire per mai més.

I l'arbre sec ja torna a viure,
fulles i flors arreu badant;
i en cada brot quins cants de riure
fent niu les aus i els becs juntant!

Després, la fruita que encisera!
pengim-pengam el sol que's focl
el pressec ros i la cirera,
la pruna claudia i l'albercocl

Oidà! Quin goig! Fem les rodones
sardanejant de dia i nit,
les mans unint homes i dones,
els ulls clavats al infinit!

Angel GUIMERA

Les neus qu'es fonen

Les neus de la muntanya
es miren trist el pla,
que avall avall la terra
comença a verdejar.

I totes encongint-se
davant del sol creixent,
«s'acava nostra vida,
s'acava!» es van dient.

I ses primeres llàgrimes
ja es tornen regalims,
i amb remoreig dolçíssim.
van devallant dels cims.

«Plorem que als atmetllers
l'oreig, passant-hi, canta
l'absolta de les neus
damunt de les flors blanques.»

I diu l'oreig: «Obriu vos,
les roses dels vergers,
fent chor a mes absoltes,
brandant com encensers.»

Ja es gronxa la palmera
vora del mar triomfant;
totes les neus son foses
i el mar les va aplegant.

I ja els hi diu: «Dormiu vos,
que jo vos bressaré
i amb música d'onades
cançons vos cantaré.»

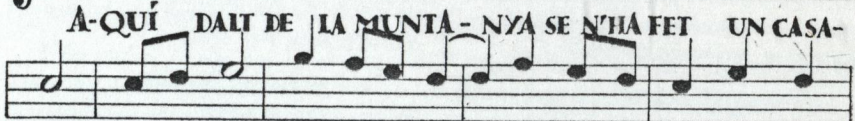
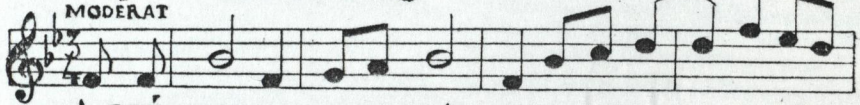
Més les neus tenen ànima
que sobre el mar s'estan,
i son bromeres blanques
les neus, que van somniant.

Angel GUIMERA

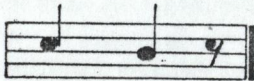

F O L K - L O R E

CANÇÓ DEL FADRÍ I LA DONZELLA

MENT D'UN EA-DRÍ I U-NADONZE--LLÀ QUE SON TOTS DEL MA-

TEIX TEMPS

A qui dalt de la muntanya
se n'ha fet un casament
d'un fadrí i una donzella
que son tots del mateix temps.

Adiós cara bonica
que coló de rosa tens:
i qui té coló de rosa
no li falten pretendents

I jo l'encontrí se la
al matí de Sant Mateu
que plorava i derramava
llàgrimes de sentiment.

— No ploris cara bonica
que coló de rosa tens.

— Ploro pels meus pares
que no volen casament.

— Anirem a Barcelona
i els dos ens casarem;
tu iràs per criada
i jo per mosso de peu.
Dels diners de la soldada
gran botiga en pararem:
de pinyons i de avellanes
i també arros i fideus.
Dels diners de la ganància
una casa en comprarem,
una casa amb tres pisos
i al més alt ens estarem,
guaitarem la gent com passa
del matí fins a ponent.

EL REI MORO (*)

Si ni havien tres ninetes,
totes tres en un jardí,
totes canten i s'alegren
la més gran res en voldrí.

Per un galant de muntanya
l'amor meu en va traí,
per una altra de la plana
m'ha llençat a perdre a mí.

— Perquè no cantes Clareta
tu que tens tan bon sospir?

— Jo no canto ni m'al
el meu cor sempre està trist.

Al sé al replà de l'escala
Clareta fa un gran sospir:
enceneu-me el candalero
que me'n vull anà a dormir.

A les tres de la matinada
un nin ros en va tenir,
se'l mira i se'l remira
vida no hi ha per tu
ni salvació per mí.

El rei moro l'escoltava
passejant-se pel jardí.
Deu-li vida vos Claretà
salvació hi haurá per tú.

Tinc tres cents homes a les armes
podrás trià el que voldrás;
si cap d'ells no te'n agrada
casarte amb mí podrás.

NOTA. — Recollides a Estanyol de boca de Joan Prat veí de La Sella de 16 anys.

Agos de MCMXV.
Girona

En tinc la muller malalta
que se'n cava de morí:
si Déu del cel no la mata
jo l'ajudaré a morí.

No la mati, no la mati,
no la mati per a mí
que lo que are faria a ella
un altre dia faria a mí

(*) Aquesta cançó es
canta amb la mateixa
melodia que l'anterior.

J. C.

EXCURSIONS

COSTA - BRAVA

Sant Feliu - Tossa - Lloret i Blanes

L'excursió es llarga i pesada però l'entusiasme, el paisatge i l'ambient on es desenrotlla fa que sia magnífica l'estona en que baixes la testa, aclaparat pels roents raigs de sol juliolenc, resseguint alegrement aqueix tros de costa nostra i tan brava.

Som en Martinoi, Camós, Marcet, Sudriera, Vila, Pere, Codina i Martí J. que marxem amb el tren de Sant Feliu a les 9 de la vetlla del 11 del passat mes. Arrivats que hi fòrem, ressegüirem aquella ciutat que ens mostra sa esplendor amb els seus bells passeigs i establiments que els ornamenten.

La nostra intenció era quedar-nos a dormir a la platja, però el temps massa fresquívol feu que el nostre intent no es realitzés i llavors determinarem empendre la nostra ruta vers Tossa, fruit així un dels més bells espectacles de la costa, amarada per la llum incerta de la lluna.

Els penya-segats es succeeixen, la carretera passa per damunt d'ells com una cinta interminable i nosaltres des d'aquells obirs esguardem lès barquetes que pesquen a l'encesa, com unes cuques

de llum o com petites estel·les que s'emmirallessin en l'immensitat del mar. Aprés el far de Tossa barrejava sos raigs potents amb aquelles llums que per diferència d'intensitat semblaven les lluisors d'un iris ombrívol i nocturn. Així fem el camí fins que la carretera fineix; assaborim llavors una de les més belles eixides de sol que son tant diàfanen en la mar, on cada gota d'aigua apar un petit sol ixent bellugadís i alegre com els peixos multicolors que guarden en el seu sí. Llavors seguint un corriol molt perillós encastat a la singlera que no té més de dos pams d'amplada, tant que sovintment el davanter ha d'advertir els seus perills als qui el segueixen, fins que represa la carretera arribem a les 8 del marí a Tossa.

Lo primer que ferem fou pendre un bany que ens tonificà acabà per deixondir-nos la gana que des de mitjant camí començarem a tenir.

Seguirem després les muralles migevals i molt ben conservades que guarden el recinte de Vila-Vella amb unes cases de finestres gòtics i bells com totes les obres dels artistes d'aquelles edats. No hi ha lloc on s'agermanin millor les belleses naturals i les de la mà de l'home, per a ressenyar-ho caldria una ploma més fecunda que la del que això escriu.

Allí ens dividirem en dues colles; la primera formada per a en Martinoi, Pere i Codina esperen un carruatge per a marxar fins a Blanes, mentres l'altra formada pels demés companys tornem a empendre el mateix mitjà de locomoció damunt les cames.

D'aquesta faisó visitarem Lloret i Blanes on sols són d'admirar les belleses naturals comunes a tot el llarg de la costa.

I per últim agafem el tren del vespre que ens retorna a ciutat, i nosaltres portem en el bagatge del nostre esperit noves impressions que ens fan desitjar més follament els recursos variats de la nostra terra sempre bella, brava i fecunda.

J. M. R.

El 28 i 29 de juny.

Santuari del Coll, Osor, Susqueda i Pasteral

A causa del règim de dies plujosos, fou suspesa l'excursió anunciada pels dies 28 i 29 del mes de juny; més el canvi operat el dia 28 ens feu abrigar l'esperança d'un bon temps, i alguns socis iniciarem l'idea d'executar el dia 29, part del plan de l'excursió projectada. Així ho fèrem.

I ja ens teniu a tres companys disposats a complir-ho. Sortim a les 5 del matí fent cap a l'estació del tren d'Olot que ens dugué fins a Anglès. Allí comencem la marxa a peu per la carretera de Osor; als 5 km. de camí que voreja la riera dita d'Osor, que passa sempre per la fondalada, trovem la Colònia Garay amb el salt de aigua que mou la fàbrica de filatures allí establerta; a l'esquerra hi ha les obres, ja abandonades de les mines de plom.

A tres quarts de vuit arribem a Osor, travessem el poble, i un cop fora, sobre el camí del Coll, esmorsem alegrement.

Sense torvar-nos comencem l'ascensió al Santuari. La pujada dura prop d'hora i mitja; el camí es força bo i arreglat; a mida que pugem el paisatge va fent-se formós; vorejant el camí les maduixes ens ofrenen el seu suc delitós per refrescar la gorja resseca.

A les nou i mitja arribem a dalt. Formosa vista des d'aquell punt s'obria: d'un costat Osor i contorns, de l'altre la joliva vall de Susqueda. Davant per davant s'interposa el macís del Far i les punxes de la Salut, més cap a l'esquerra Cabrera, cingles de Tavertit, cims de Rupit, Montdonys i al fons el Puig-Sacalm. Volem pujar al cim de Sant Benet, on la vista que es disfruta és molt més extensa encare, més com siga que el firmament està ple de núvols i de boires, ens en desdím, però amb el propòsit de palesar aquella vista el jorn que els horitzons estiguin clars i els desitjos ens hi portin.

El Santuari del Coll, de construcció romànica és ja antic, la façana és rònega i respira tot plegat un ambient de devoció que corprent. Al costat una hosteria ens brinda franca acollida, que acceptem, satisfets de la tasca fins llavors realitzada, i dinem mentre un gramofon desgrana un bonic repertori de sardanes, sempre agradables als nostres sentits,

A les 2 i mitja empenem la devallada ràpidament, arribant a Susqueda una hora més tard; es un poblet solitari, però bonic perquè sí. En ell s'ajunta el Ter amb les rieres que baixen del Coll, del Far i La Salut, de Montdonys i altres que en formen un de sol que salta engogasat per nombroses cascates, siguint una de les més formoses la del Pasteral, que hi arribem a les 6 i mitja, havent disfrutat dels bells paisatges que envolten aquella fèrtil comarca. El Ter, rogenc a causa de les plujes, passa lentament; la seva aigua a regat amorosa la terra freturosa que ens dona la vida.

Tornem a Girona amb el tren de les 8; un cop aposentats, la nostra pensa refà de nou l'excursió, passa depressa en els moments de cansament, parant-se llarg temps per assaborir els moments de goig, que voldriem fer tornar.

P. Q.

Juliol 1, 1925.

Es trova ja totalment restablert de l'operació que li fou practi-
cada amb èxit, el nostre company Marià Taberner.
No cal dir que ho celebrem moltíssim.

Estant acabant-se els treballs de reconstrucció del temple i
campanar del Mercadal. En parlarem més extensament.

Així també han començat les obres d'arranjament de la ram-
bla. Malgrat que no sabem cert el projecte i el sistema de realit-
zar ho ens alegrariem que estés millor de lo que are està.

Els soldats Manel Suare Monseny i W Guillamet Castany de
aquesta ciutat pertanyents a la 8.ª Circumscripció-Jefatura d'Estat
Major. R'Gaia-Çona de Ceuta, ens han escrit una lletra sol·licitant
padrina de guerra.

El 12 del passat mes estigueren a nostra ciutat i al santuari
dels Angels una colla de l'A. E. Júpiter de Barcelona. Els acom-
panyaren els socis Enric Adroher, Xavier Xaparro i la excursionis-
ta Na Josefina Xaparro.

La secció Atlètica del nostre Grup continua exercitant-se amb
tot entusiasme a la Devesa on es van posant en perfecta situació
tot el material propi per el seu deport.

El company X. Xaparro ha marxat a la ciutat comptal, pre-

gant-nos avans que des d'aquestes pàgines l'acomiadem de tots els seus amics excursionistes. Li desitgem un bon èxit.

El nostre president senyor Camil Roqueta ha estat sol·licitat per a formar part de la Comissió de festes de Sant Narcís en nom del Grup.

Es treballa activament per a organitzar la II Exposició d'art comarcal gironí, esperant que sigui un nou èxit tant esclatant com el de les fires de l'any passat. Ademés es proposa del Grup fer el campionat provincial de ciclisme i un festival atlètic, també per a les vinentes festes. Cal que no manqui l'ajut de les persones interessades en aquets afers i que poden contribuir d'aquesta faisó al major lluïment de la festa màxima de la ciutat.

Es trova impossibilitat d'un peu, el nostre company Gallòstre, degut a haver-l'hi caigut un rejol a sobre. Li desitgem un proper restabliment.

Totes les entitats que no publiquin butlletí i vulguin que se'ls hi trameti el nostre, cal que ens escriguin sol·licitant-lo

Publicacions rebudes: Eugenia.

Butlletins: C. E. de la Comarca del Bages; G. E. Mai Enrera; C. E. Tarrasa; C. E. Montseny; C. E. Minerva; A. E. Júpiter; C. E. Sabadell; Ateneu Enciclopèdic Popular.

Programes: Amics del sol; A. E. Avant; A. E. Pedroforca.

E X C U R S I O N S

MES D'AGOST

Dia 2 Palafrugell i Sant Sebastià per Llafranc, Calella, La Fosca i Palamós.—Despeses 6 ptes. Sortida a les 5 del matí. Minestra per un dia.
Vocal: Martinoi.

Dia 9 Excursió matinal a la Font d'En Lliure.—Sortida a les 3 del matí.
Vocal: Horselli.

Dia 23 Excursió fotogràfica. Riera de Sant Medí.—Sortida a les 2 de la tarda.
Vocal: Camós.

MES DE SETEMBRE

Dia 6 Excursió a la Mare de Déu del Coll per Anglès, Osor, El Coll, Susqueda, El Pasteral i La Sellera. Pressupost 3 ptes.—Sortida a les 5 del matí de l'estació d'Olot.
Vocal: F. Martí.

Xocolateria SARQUELLA

DROGUES :: CACAUS :: TINTURES

Fàbrica de Xocolata, indispensable per al bon-excursionista.

Carrer Nou, 21

GIRONA

SEGONA ENSENYANÇA

COMERC

Classes especials nocturnes

Josep M.ª Salvador

Llicenciat Filosofia i Lletres

Sabateria Vella, 6 - pral. GIRONA

VACANT

HOTEL PENINSULAR

ANTIGA FONDA DE SANT ANTONI

TOTS ELS EXCURSIONISTES TROBARAN
AQUI LES COMODITATS I TRACTE DELS
HOTELS MES MODERNS

PROGRÉS. 5

EXPRES - BAR

DE

JOSEP ANDREU

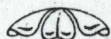
VACANT

INMILLORABLE
SERVEI DE
CAFES, LICORS
DE TOTA ME-
NA I REFRESC.

En l' Establiment de Novetats
DE
RAIMONDA CREUHET
Rambla Llibertat, 22. — GIRONA

Hi trobareu tots els utensilis necessaris al bon
excursionista futbolista.

PREUS MÉS BARATOS QUE NINGÚ

Gran assortit en capells per a l' istiu i gorres forma esport
No deixeu de fer compres

LA LLUM DEL DIA A LA MA

S' obté mitjançant
la làmpara i pila
LOT, indispensa-
ble per la seva llum
intensa en les ex-
cursions i viatges.

De venta a Giro-
na en els establi-
ments de JOSEP
BOIX. — Rambla
Llibertat, 15.

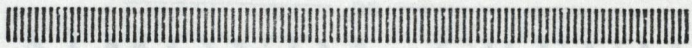
MANUEL DE-
DEU. — Ciuta-
dans, 11.

S. A. MAGAL-
DI. — Argenteria, 9

EL GLOBO.
Progrés, 10.

Fixeu-vos amb l'au-
tenticitat de la mar-
ca.

SABATERIA
AUREO MALARET

Calçats de totes classes
Ultimes novetats
Especials per a Futbol
i Excursionisme

GIRONA
Rambla de la Llibertat, 2

